

røde garde

AVISA TIL RØD UNGDOM

NR 7 1974 PRIS KR 2,-

**røde garde
korrespondent**

**folkets
musikk**

kontorjobb

**stive
skuldre,
ensfor-
mighet
og dårlig
lønn**

**LÆREGUTTHJEMMET I OSLO
SKAL RIVES – GATA ELLER
400 KR./MND. ER ALTERNA-
TIVET FOR DE SOM MÅ UT**

**røde garde
korrespondent**

**statsbudsjettet viser:
INGEN ØKNING PÅ
STIPENDENE FOR 1979!**

I alle fall siden siste krig har det vært stoffmisbruk i enkelte lukkede kretser i Oslo, men først i 1966 kan en si at stoffer som hasj og marihuana kom ut til ungdommen, til mer åpent salg. Seinere kom også hardere stoffer, og stoffmiljøet har siden da vokst til ikke bare å gjelde Oslo, men først andre større byer, mest havnebyer, og siden til nesten hver krok i Norge.

I Odda hadde det vært stoff i et par år før våren 1974. Til da hadde det vært lite stoff, det blussa opp litt på sommeren, men denne våren ble det plutselig en merkbar økning i stoffbruket. En narkotikaprofitor hadde slått seg på stedet og innførte stoff direkte fra utlandet til bygda.

Ungdommen i Odda reagerte, en løpeseddel (se annet sted på sida) ble gitt ut som krevde slutt på importen av stoff til Odda. Stoffet blei ført til Odda av en skotte som jobba på en båt som gikk i fart mellom Odda og England. Han solgte av reine profittmotive, bl.a. skroyt han høylydt til andre på båten om hva han tjente på handelen.

Det blei reist en opinion i Odda mot stoffbruket som førte til at denne narkotikakapitalisten blei tatt med store mengder marihuana og antakelig også en del hardere stoffer. Skotten fikk et års fengsel og ble kastet fra Norge.

Etter prøver fra folke- meininga tok altså politiet tak i importøren, men politiet tok seg også. Mange ungdommer i Odda mener at politiet skulle nøyd seg med å fange den virkelige skyldige, de vanlige brukerne er ikke de som er skyld i narkotikamisbruket, de er ofrene.

Lokalavisene slo dette stort opp, men var stort sett mer interessert i å skape sensasjon enn å bidra til å løse problemet.

Narkotikaproblemet i Odda er på ingen måte løst ennå, men denne saka førte til to viktige ting: For det første ble den viktigste og farligste personen stoppa, nemlig importøren. For det andre blei det en svært diskusjon blant folk i Odda som har

UNGDOMMEN I ODDA KNEKKER NARKOTIKAIMPORTEN

skapt en sterk opinion mot stoffbruk.

Et eksempel som viser dette er parolene i ungdomsseksjonen i 1. mai-toget i Odda som gikk i under følgende paroler:

- SI NEI TIL STOFF!
- REIT SØKELYSET MOT IMPORTØRANE, IKKJE MOT BRUKARANE
- NARKOTIKA-HAIANE
- MÅ KNUSSAST
- SIKKELEGE
- INNAR TIL
- ARBEIDET!
- EIN UNGDOMSKLUBB I ODDA NO!
- STOPP NARKOTIKAINNFØRSLE TIL ODDA NO!

Støtta av:

Gymnassamfunnet FØNIX

Odda Raud Ungdom

Eleivstyret ved kule

Odda Yrkesskule

Kvinnefronten i Odda

Redaksjonen i »UPRESSA»

Alle leiarane for ungdomsklubben i Tyssedal

ODDA IMPORTØR

STOPP NARKOTIKA-INNFØRSLA TIL ODDA!

Den siste månaden har det kome store mengder narkotika til Odda, ikkje »berre hasj», men og det livsfarlege stoffet morfinbase. Det vil helt sikkert koma større og farlegare mengder narkotika til Odda om kort tid. Dette er ei utvikling ungdomen ikkje er tent med.

Konkurransse og stress i skulen, dårlege fritidstilbod, økonomiske problem osv., er vanskar ungdomen i Odda møter. Vi i Raud Ungdom meiner at det ikkje er folka her, men samfunnssystemet vi lever i, som er skuld i desse problema. Dette er undertrykking som ungdomen sjølv sagt vil kome seg vekk frå. Undertrykkinga kan kjempast mot! Nokre greip til stoffbruk. Dette løyser ingen problem, fordi stoffrusen er ein flukt frå virkeligheten. Alle røynsler med stoffmiljø viser at stoffbruk fører til passivitet og isolering. Røynsler viser og at der det er et hasj-miljø, er det lettare for narko-haiane å desse inn hardere stoffer som LSD, MORFIN osv. Desse stoffa er livsfarlege. La ikkje dette hende i Odda!

For å kunne løyse narkotikaproblemet og for å hindre ei vidare utbreiing av stoff her i Odda, er det naudsynt at vi ungdomar står samla i kampen mot dette. Vi må hjelpa kvarandre med å løyse våre egne vanskar, da verken politi eller sosialvesen kan løyse dette for oss.

Det er ungdomar her i Odda som vil verta offer, dersom utbreiinga får fortsetja. Difor må brukarane stå samla i kampen mot dei som vil tena enorme summer på ungdomens ulykke. Det er berre monopolkapitalen og narko-haiane som er tent med passiv ungdom.

Ein undersøking frå Sverige (1973) syner at ein narkotika-organisasjon i ein by av eit døgn sopar inn meir enn 100.000 Sv. kr. Det er kjempesummar narkotika-haiane høvar frå norsk ungdom.

Der som sit på toppen av salsapparatet blir stor- karnister på ungdomen si naud.

SI NEI TIL STOFF!

NARKOTIKAHAIANE MÅ KNUSAST!

RETT SØKELYSET MOT IMPORTØRANE, IKKJE
MOT BRUKARANE!

SKIKKE EGE LØYVINGAR TIL UNGDOMS-
ARBETET!

EIN UNGDOMSKLUBB I ODDA NO!

STOPP NARKOTIKAINNFØRSLA TIL ODDA!

ODDA RAUD UNGDOM.

**LÆREGUTTHJEMMET
SKAL RIVES – GATA ER
400 KR./MND. ER ALTERNAT
TIVET FOR DE SOM M**

Læregutthjemmet i Oslo skal rives. Dette er bestemt fullstendig over hodene på dem som bor der, de har ikke engang fått beskjed om dette sjøl ennå, opplysningene har kommet fra andre enn Nylands Verksted som har visst om dette siden 1971 uten å nevne det med ett ord for læreguttene. Læregutthjemmet ble forsøkt nedlagt i 1971 også, men dette ble stoppa gjennom aksjon og demonstrasjon. Det er Oslo Kommune som eier hjemmet, og Nyland leide det i 1971. Det var klart

allerede da at det skulle rives. Rivingsdatoen er ikke klar ennå, men alle som bor der må ut innen 15. desember. Læregutthjemmet er ikke noe bra sted å bo på, men leia er ikke så høy som ellers for hybler i Oslo, og hjemmet ligger sentralt. Leia er på 80-140 kr./m² alt ettersom du bor på 4- eller 1-mann. På Nyland er det ca. 2000 hybler, en god del av disse bor hybler, og de som bor langt fra jobben.

Alternativet for de som blir kasta ut fra hjemmet er et nytt hybelbygg på Hauketo som ennå ikke er ferdig og der hyblene koster 350-400 kroner hvis de ikke blir dyrere enn planlagt (og det pleier de å bli). Nyland eier gårder i Oslo som egentlig skulle vært hybler men som blir brukt til montører i stedet. Nå er det innstilt på aksjon mot rivning av hjemmet. Denne resolusjonen

RESOLUSJON VEDTATT PÅ LÆREGUTT- HJEMMET 18/9-74 :

TIL BEDRIFTEN VED NYLAND VERKSTED

- Læreguttgruppa har nå fått vite at læregutthjemmet er planlagt revet i den nærmeste fremtid. Ifølge kommunen skal alle være ute innen 15. desember.
 - I 1971 var det også planer om å rive læregutthjemmet. Dette ble stoppet, og Nylands verksted leide da læregutthjemmet av Oslo Kommune. Siden det har bedriften vært klar over at læregutthjemmet skulle rives.
 - Det som planen videre går ut på er : Det skal bygges en transformatorstasjon under jorda og et sju etasjers hybelhus oppå dette.
 - Læreguttgruppa mener at bedriften har sviktet sin informasjonsplikt overfor læregutta på hjemmet i denne saka.
 - Det er i dag mye å utsette på Læregutthjemmet, slikt som f.eks. kjøkkensituasjon og reglementet. Men lærlingene ønsker likevel å bo her, fordi leia er passe høy i forhold til vår lønn, og det ligger sentralt i byen. Dersom læregutthjemmet nå blir revet vet vi lite om hva vi vil få til hybler.
 - Hyblene i Lækkegata er for få, og vi vet ingenting om pris og standard.
 - På Hauketo er ikke hybelbygget ferdig, men dette vil bli for dyrt, og det blir lang reise, og derfor ikke noe alternativ for guttene på » hjemmet ».
- Læreguttgruppa vil derfor kreve :
- 1: Hvilke andre hybeltilbud har bedriften (evt. kommunene), hvor dette er, hva det vil koste, og boligstandarden.
 - 2: Hvorfor bedriften siden 1971 ikke har informert lærlingene om » hjemmets » fremtid.
 - 3: Vi krever at vi skal bli tatt med i diskusjonen om priser og reglement straks, for det er trots alt vi som skal bo der.
 - 4: Svar skal være Læreguttgruppa i hende senest.....

I OSLO LLER RNA- Å UT

RØDE GARDE

Avisa til RØD UNGDOM
Boks 2046
Grunerløkka, Oslo 5.

Postgiro 20 60 68.
Abonnementspris kr. 20,- pr. år.
RØDE GARDE kommer ut
med 9-10 nr. pr. år.
Redaktør og ansvarlig utgiver:
Erling Maartmann-Moe.

ANERKJENN PRR NÅ!

Rød Ungdom og Norges Kommunistiske Studentforbund har sendt en uttalelse til regjeringa der vi krever at det opprettes fulle diplomatiske forbindelser med den Provisoriske Revolusjonære Regjering i Sør-Vietnam. Etter fredsavtalen i Paris i 1972 har de borgerlige avisene og NRK prøvd å innbille oss at USAs »engasjement» i Vietnam er over. Dette er ikke annet enn løgnaktig propaganda.

Det fascistiske Thieu-regimet i Saigon er totalt isolert i folket, og kan bare opprettholde sine posisjoner gjennom brutal unertrykkelse og massiv amerikansk støtte. USA pøser millioner av dollar inn i Saigons krigsmaskin, og over 20 000

gjennomføre frie valg.

DNA-regjeringa nekter fortsatt å opprette diplomatiske forbindelser med PRR!

Dette kan bare bety en ting: DNA-regjeringa med Bratteli i spissen logrer ivrig for USAs regjering, og nekter å gjøre noe som kan skade supermakten USAs aggressive utenrikspolitikk. Dette er ikke noe nytt. DNA sto i første rekke for å få Norge inn i militært samarbeid med USA gjennom NATO.

DNA-ledelsen støttet de første åra opp om USAs krigføring i Vietnam. Det var ikke gode hensikter, men den massive norske opinionen som tvang dem over på en mer »kritisk» linje.

Bildet er fra de frigjorte områdene i Sør-Vietnam. PRR organiserer der bl.a. skoler og gjenoppbygging.

amerikanske militære rådgivere er fortsatt aktive i Vietnam.

I de Saigon-kontrollerte områdene blir situasjonen for folket stadig verre. Prisstigninga er enorm, all opposisjon er forbudt, ungdommer tvangs-rekrutteres til hæren og mer enn 200 000 politiske fanger sitter innesperret. Arbeiderne, studentene, kvinnene, buddistene og katolikkenes gjennomfører protestaksjoner og streiker mot regjeringa.

DNA-regjeringa opprettholder fulle diplomatiske forbindelser med dette terror-regimet!

I de frigjorte områdene har folket makta. Den Provisoriske Revolusjonære Regjeringa (PRR) er sprunget ut fra det kjempende vietnamesiske folket. I PRRs områder utvikles skole- og helsevesenet, og gradvis forbedres levestandarden. Oppgaven er tung, for USAs bombefly har gjennom en årrekke omdannet dyrkbar jord til bombekraterer og spredd giftstoffer over skoger og åkre for å sulte ut vietnameserne. PRR har gjentatte ganger lagt fram forslag om å gjøre slutt på krigen og

Det er lærdommer vi må huske. Brudd med Saigon og anerkjennelse av PRR er bare mulig å oppnå gjennom et virkelig kraftig press fra folket. Å omtale regjeringa som en »Arbeiderregjering» og håpe på bedre tider, kan bare skade kampen.

Rød Ungdom og NKS oppfordrer i sin uttalelse alle antiimperialistiske ungdomsorganisasjoner, elevenes og studentenes interesseorganisasjoner, partier og fagforeninger til å samle seg bak kravet om å gi PRR-kontoret i Oslo full diplomatisk status. NGS og YLI bør slutte seg til dette kravet, og på den måten vise at norske gymnasiaster, yrkesskoleelever og læringer solidariserer seg med den vietnamesiske ungdommen. Vi må ikke stilltiende godta regjeringas krypting overfor USA.

Bryt med Saigon – Anerkjenn PRR!

Gi PRR-kontoret full diplomatisk status!

21.AUGUST

Den 21. august var det 6 år siden Sovjets invasjon i Tsjekkoslovakia. På denne dagen var det markeringer på flere steder i landet til støtte for hovedparolene: **SOVJET UT AV TSJEKKOSLOVAKIA** og **STØTT DE ØST-EUROPEISKE ARBEIDERNE KAMP FOR SOSIALISMEN**.

I Tromsø var det et møte med 130 deltakere, i Trondheim møtte 200 fram, og i Bergen møtte 200 for å høre Kjell Høybråten fra AKP innlede om Sovjets nye rolle i verden.

I Oslo ble det arrangert en meget vellykka demonstrasjon med 2000 deltakere. Vaclav Pletanek fra Tsjekkoslovakia holdt apell. Han sa bl.a. at folk som kaller seg sosialister men ikke vil snakke om Sovjets skamløse framferd mot et helt folk ikke kan være annet enn opportunist.

SUPERMAKTENE
OG
HAVRETTSKONFERENSEN
I CARACAS:

DE SMÅ STATER BØR HA
FULL RÅDERETT
OVER DE AV SINE
NATURRESSURSER
SOM DE SELV KLARER
Å UTNYTTE....

Det er ikke uten grunn at borgerlige politikere nøler med å gå inn for utvidelse av den norske fiskerigrensa, riset bak speilet er Sovjet. Flere ganger og sist på havrettskonferansen i Caracas har Sovjet tydelig vist at de går i mot de små landas krav om rett til fiskerigrense på 200 mil. Sammen med USA har Sovjet stått for ei linje som går ut på at » de små landa skal ha rett til de områdene de sjøl kan utnytte ». Konkret betyr dette at de små landa ikke bør gå til utvidelse av fiskerigrensa, fordi det er andre (Sovjet og USA) som har ressurser til å utnytte disse havområdene fullt ut. Fiskere i Nord-Norge har fått erfare bitert hva de Sovjetiske trålerskipperne mener om dette.

Dette vil bli stilt ennå skarpere når Norge og Sovjet skal forhandle om grensa på kontinentalsokkelen i nord. Sovjet vil i alle fall vite å forsvare sine stormaktsinteresser når det står olje på spill.

ANNONSE

Våre nye, velsmakende teorier er tilpasset de moderne tider og nytes av folk over hele verden ! I går forfrisket vi vår ambassadør i Pnom Penh, i dag forfrisker vi noen tusen soldater i Øst-Europa, og i morgen forfrisker vi våre trålskipper på Sklinnabanken og Malangsgrunnen La oss forfriske også DEG ! Bresjicola kan bestilles direkte fra Moskva eller fra våre tallrike agent(ur)er over hele verden !

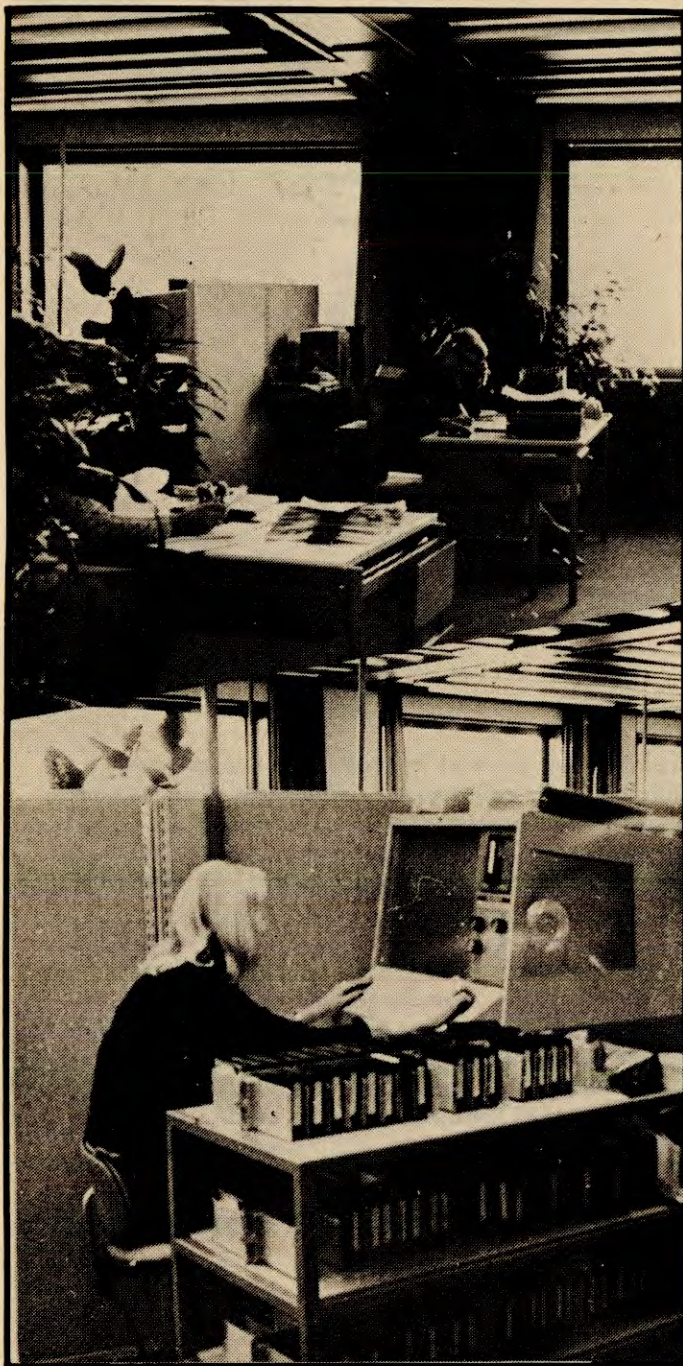
BRESJI

BLANT VENNER !

БРЕШИ • WORLD WIDE PRODUCTS • MOSCOW • LONDON • NEW YORK

the
real
thing

kontorjobb: stive skuldre, ensfor- mighet og dårlig lønn

Røde Garde har intervjuet ei jente som jobber på et kontor i et forsikringsselskap i Oslo. Hun er aktiv kvinnefronter og sitter i klubbstyret. Hun forteller litt om arbeidsplassen sin.

— Kan du si litt om jobben din?

— Jeg er ansatt på et kontor i et forsikringsselskap i Oslo og jobber i et kontorlandskap sammen med 100 andre. 70 % av oss er jenter.

— Hva slags utdannelse har du?

— Jeg gikk to år på handelsskolen. Det ene året var vanlig handelsskole mens det andre var et tilleggsår. Så begynte jeg i læra her på dette kontoret. Læritida varte i to år. Når jeg først snakker

om handelsskolen vil jeg si at den ikke minst er med på å støtte myten om den velpleiede søte sekretæren. Her hadde vi skjønnhetskurs hvor vi lærte alt om hvordan en tiltrekkende sekretær skal se ut. Hun må gå pent, kle seg pent og ha skinnende hår – og for ikke å glemme sminken. Men virkeligheten for oss er helt annerledes. Her er det stress og stive skuldre.

— Hva slags arbeid har du?

— Arbeidet mitt består for det meste av maskinskriving

og arkivering, det er et ensformig arbeide. Kvinner har liten mulighet til å avansere.

— Kan du forklare det litt nærmere?

— Mennene får lettere tilgang på kurs med videre opplæring, så menn og kvinner som starter på likt grunnlag har ikke like muligheter til å få bedre lønnede jobber. Jeg har sett en statistikk som viser at 92 % av kontorfunksjonærer i ledende stillinger er menn, mens 82 % av kontorfunksjonærer med

rutinepreget arbeid (arkivering ol.) er kvinner

— Hvor mye tjener du?

— Lønningene i forsikring og bank-jobber er det kontorarbeidet som er lavest betalt. Jeg tjener ikke mer enn 25 000 kroner i året, og får da utbetalt 1300 hver måned. Jeg bor litt utenfor Oslo, så det går med 150 kroner til reisepenger hver måned. For de 1150 kronene som blir igjen skal jeg kjøpe mat, klær og betale husleie. Det skal ikke mye hoderegning til for

å skjønne hvor vanskelig det er å få pengene til å strekke til. Det sier seg sjøl at det er umulig å forsørge en familie på denne lønna.

— Hvordan kan man holde lønningene så langt nede?

— De fleste som jobber i

kapitalen fører overfor både menn og kvinner. Mennene har ikke noen interesse av at vi blir underbetalt. De fleste av dem har koner som også arbeider i underbetalte yrker.

— Hva synes du om bladet «Sirene»?

— Er det noe du vil si til slutt?

— Ja jeg vil oppfordre alle jenter og kvinner til å gå inn i Kvinnefronten, og å danne kvinnefrontgrupper på skoler og arbeidsplasser. Intellektuelle og gymnasiaster er i

tall og fakta

O 40 % av alle yrkesaktive er kvinner.

O Gjennomsnittslønna for menn var i 1970 24.600.

O For kvinner var den på 11.800 (medregnet halvdagsstillinger).

O 1970: Kvinner i industrien tjener 76,2 % av mannens inntekt.

O 80-90 % av kvinnene ønsker arbeid hvis det er tilgjengelig.

O 40-50 % av jenter på 17 år er i arbeid.

O 70 % av jenter på 19 år er i arbeid.

slike yrker er avhengig av mannens lønninger. Våre lønninger blir sett på som et tillegg til familieinntekten – vi skal ikke være familieforsørgere. Derfor har det vært et faglig krav for oss at mannen ikke skal ha den såkalte forsørgelsesbyrden, for da kan våre lønninger holdes nede.

— Du er aktiv kvinnefronter og sitter i klubbstyret. Hvordan er forholdet mellom mennene og kvinnene på en slik typisk kvinnearbeidsplass?

— I klubbstyret er vi likt antall menn og kvinner. Dette er et framskritt fra hvordan det har vært, og mennene i styret har vært aktive for å få denne fordelinga. Mange mener jo at det må føres en kamp mot mannen. Jeg synes dette eksempelet viser hvor viktig det er at vi står sammen med mennene for å kjempe mot den undertrykkinga

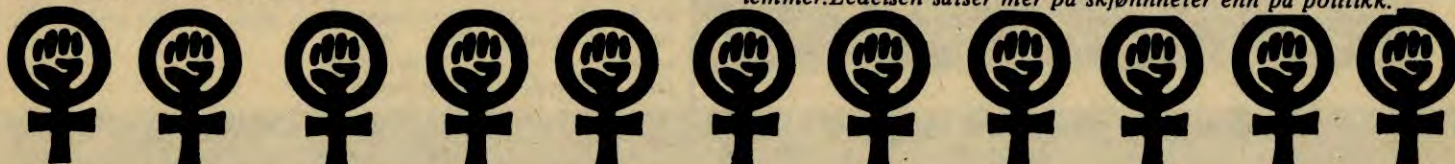
— Jeg leste de første nummerene av Sirene, men jeg har slutta å kjøpe det. For å si det som det er så forstår jeg ofte ikke problemstillingene deres. For oss som må kjempe mot kapitalen for lønninger som det er mulig å leve av, forekommer overskriften som »Mannen herskar ved sexistiske metoder» som uvirkelig. Mannen trekkes fram som skaper av all urettferdighet. »Menn som hindrer oss i å skaffe oss økonomisk selvstendighet, menn som spekulerer i billig kvinnelig arbeidskraft osv., er undertrykkere.» Dette står i Sirene. Jeg mener at en slik politikk fører kvinnekampen på villspor. Kampen blir ikke retta mot kapitalen, men tvert imot blir denne kampen dekket over av hysterisk mannsnat. Det eneste man oppnår er å lage splittelse mellom menn og kvinner.

en slik situasjon at det ofte synes som om seksuelle problemer ol. er det viktigste. Det er viktig å diskutere slike ting, men må aldri bli en

hovedside i kampen vi fører under kapitalismen. Husk at 70 % av alle 19 års jenter er ute i arbeidslivet. Lykke til !!

Handel&Kontor er ingen kamporganisasjon. Den viktigste årsaken til det er ledelsen. Men H&K har også få medlemmer. Bildet viser H&K-vertinner ute på byen for å verve medlemmer. Ledelsen satser mer på skjønnheter enn på politikk.

klipp og kommentar

Nordahl Grieg: «Troen på ungdommen.»

Eldre folks syn på ungdommen er gjerne ett av to: de rakker ungdommen til, eller de »tror» på ungdommen. Det kan være et spørsmål om hva som er verst.

Det er noe nakent og naturlig over alderdommens, eskelenernes, hat til dem hvis liv er sundhet, kraft, evne. De lyver ut fra en fortvilet, men ekte avmektighet.

Men det andre, sympatiserende synet på ungdommen, troen på den, dekker i virkeligheten over en like så skamløs impotens. »Vi har ikke klart å skape et anstendig liv og samfund», — sier mange mennesker — derimot ungdommen! Ungdommen tror vi på!

Slik slår de seg resignert til ro med nederlaget, de inretter sig makelig på sammenbruddet og skyver hele ansvaret for en desperat framtid over på andre skuldrer. Og de er ikke så lite rørt over sig selv, de synes at de er ganske storslåtte, de tror på ungdommen!

Jeg har et ønske for mitt liv: at jeg aldri kommer til å tro på ungdommen! Derimot håper jeg å stå sammen med, være ansvarlig med den ungdom som kjemper den revolusjonære kamp for menneskenes frihet og fred.

Bare den tro som er delaktighet, er nødvendig i de tider vi går i møte!

Nordahl Grieg
Klassekampen 1. mai 1936.

Oslo-sosieteten rystes stadig av skandaler. Ikke for saka om Knut Jahr og Astrid Blesvik begynte å forsvinne i tåka dukker det noe nytt opp.

Denne gangen er det den driftige Ole T. Hauki, mannen bak Dolphins viseklubb, Pop-Nytt og tidligere formann i Oslo Unge Høyre som står tiltalt for kjempeunderslag og svindel sammen med den velkjente stor-svindleren Frode Frostad. Ole T. Hauki bedyrer at han har blitt lurt av Frode Frostad, og det tror vi så gjerne, det er tynt med solidaritet i de rekkene når man drar buksa ned på dem, men vi tviler sterkt på om Ole T. Hauki er den blåøyde, uskyldige han ønsker å framstille seg som i retten.

grove løgner fra SVU

I det siste nummer av SVU-avisa »Stormklokka» går SVU til felts mot at Rød Ungdom ikke støtter en vietnam-innsamling arrangert av noe som kaller seg Verdensføderasjonen av Demokratisk ungdom (VDU). SVU mener at maoistene altså Rød Ungdom, nekter å støtte Vietnams folk økonomisk og løper USAs ærend. En titt på realitetene i denne saka viser noe ganske annet. For det første, nekter Rød Ungdom å støtte Vietnams folk økonomisk? Rød Ungdom har i alle år jobba aktivt i Solidaritetskomiteen for Vietnam i Norge, som bl.a. har en innsamling gående for en halv million kr. til den Provisoriske Revolusjonære Regjeringa i Sør-Vietnam.

Medlemmer av Rød Ungdom jobber aktivt i den samme organisasjonen som i alle år har stått i spissen for Vietnams-arbeidet i Norge, og Rød Ungdom sentralt støtter både Solkom og selve innsamlinga.

Vi ønsker fortsatt å drive solidaritetsarbeidet for Vietnams folk gjennom denne organisasjonen. Å påstå at Rød Ungdom ikke vil støtte Vietnams folk økonomisk er en forfalskning av historia til Vietnamarbeidet i Norge og virkeligheten i dag, som er så grov at den i alle fall ikke burte komme fra folk som kaller seg sosialister.

Når det gjelder den aktuelle innsamlinga arrangert av VDU, så er Rød Ungdoms standpunkt det, at vi ønsker å gi penger til Vietnameseerne direkte ikke gjennom en organisasjon som bruker innsamlinga til et propagandanummer for Sovjet. VDU er en organisasjon som er fullstendig dominert av revisjonister fra de øst-europeiske landa, sammen med sine allierte i resten av verden. At denne organisasjonen samler inn penger til Vietnam, endrer ikke på det faktum at Sovjet sjøl er en imperialistisk stat som holder et land okkupert sjøl, nemlig Tsjekkoslovakia. Dette går SVU ikke inn på i det hele tatt. De seier at vi er blindet av Sovjet-hat og »kommunisthets», men nekter å gå inn på å diskutere fakta som tydelig viser at Sovjet

er en imperialistisk stat på linje med USA. Vi ville ikke ha støtta en Nixon-arrangert innsamling til Tsjekkoslovakia, og vi støtter heller ikke en Bresnjev-innsamling til Vietnam.

Rød Ungdom og NKS' sommerleirer på Tromøya i år samla forøvrig inn over 1500 kr. til PRR. Se ellers lederen i dette nr. av RG.

REVISJONISTENE I EUROPA PRØVER Å BLI MED I REGJER- INGSSAMARBEID MED REAKSJONÆRE

Fra en rekke land i Europa har det den seinere tid kommet meldinger om de såkalte »kommunistpartier», det vil si revisjonistene, streber etter regjeringsposisjoner. Nyhetene blir møtt med en blanding av overraskelse, glede og bekymring hos borgerskapet. Grunnlaget for denne linja ble lagt alt da Krustsjov »reviderte» det kommunistiske prinsippet om revolusjon til fordel for ideen om fredelig overgang gjennom parlamentarisk arbeid.

Den internasjonale revisjonistkonferansen i juni 1969 i Moskva vedtok å gå inn for »samarbeid med sosialistene og sosialdemokratene». Konferansen til de europeiske partiene i januar 1973 fulgte ivrig opp med vedtaket om »Aksjonsenhet med sosialdemokratiet på alle nivåer og bred alliansepolitikk».

SV i Norge har slått inn på denne politikken. De omtaler Bratteli og Aspengren som en del av arbeiderbevegelsen, og i SVs ledelse har flere uttalt seg positivt om et framtidig regjerings-samarbeid med DNA.

I Portugal sitter i dag revisjonistene i Spínolas regjering og er medansvarlig for sensur av progressive aviser, fengsling av redaktører, forbud mot streiker og militære overfall på demonstrerende arbeidere.

I Italia snakker de åpent om det »historiske kompromiss» mellom seg sjøl og Kristeligdemokratene.

I Frankrike har revisjonistene lenge tatt sikte på regjeringsposisjoner. Under siste valg prøvde de å oppnå dette gjennom valgsamarbeid med Mitterand, som blant annet var medansvarlig

HVOR KOMMER TRUSELEN OM VÅPENBRUK FRA?

I sommer ble det oppdaget at det hadde vært innbrudd i heimevernslageret på Sinsen i Oslo. Stedet ble låst og plombert, for at opptelling av det som hadde blitt borte skulle foretas dagen etter. Men dagen etter hadde det vært innbrudd igjen. Mystisk. Politiet fikk et tips om at det fantes våpen i en oppbevaringsboks på Østbanen, og stilte seg diskret opp for å holde vakt. Og hvem kommer der spradende med nøkkel til boksen, jo den velkjente Alfredo Olsen, rabiat ny-nazist, kjent for berserkgang både i studentersamfunnet i Oslo og på universitetet på Blindern. Alfredo ble satt i boksen, og ligger antakelig syltynt an foran rettssaka sjøl om han benekter ethvert kjennskap til vapentyveriet (bl. a. 9 AG-3-er og 3 US-karabiner). Vi håper han får god tid til å tenke seg om i boksen, og spør, hvem er det egentlig som driver våpen-trening i dag?

for de franske troppenes militære undertrykkelse av Algerie.

Etter valgnederlaget har de gått enda lenger. Nå satser de på samarbeid med gaullistene også!

I Spania har partilederne Carillio og Dolores laget en fellesuttalelse med Don Juan, greve av Barcelona og tidligere redaktør av den borgerlige avisa «Madrid», der de tar til orde for opprettelsen av en «demokratisk junta».

Om revisjonistene kommer i regjering vil de fungere som politiske støttespillere for Sovjet, og på den måten kraftig styrke sosialimperialismens posisjon i Europa. Samtidig vil de, som i Portugal, være en nyttig hjelper for borgerskapet i undertrykkelsen av arbeiderklassen i landet. Mot revisjonistenes klasse-samarbeid stiller vi klassekamp, mot deres prat om «fredelig overgang til sosialismen» og jakt etter taburetter forsvarer vi kommunistenes langsiktige linje: den sosialistiske revolusjon.

Iag Rød Ungdom fane!

Rød Ungdom bør ha en egen fane til bruk på stands, under Røde Garde-salg, i demonstrasjoner, på møter osv. Vi tror det ville komme lite ut av å sette ned en «komite» eller bare gi oppdraget til en kunstner. Fanen skal uttrykke den politikken vi står for, den kampen hele

Rød Ungdom fører. Derfor oppfordrer vi medlemmer, sympatisører og lag over hele landet til å lage enkle forslag til hvordan en fane skal utformes. Du trenger ikke være spesielt god til å tegne.

Vi hadde tenkt oss at fanen skulle ha samme format som et flagg, at vi best kunne bruke et enkelt symbol som passer på rød bakgrunn. Men om du har andre ideer eller forslag, så send det inn uansett.

Adressa er: Rød Ungdom, boks 610, Sentrum Oslo 1.

SVU og AUF

I forrige nummer av Røde Garde hadde vi en artikkel der vi skarpt kritiserte av SVU frir til AUF og mener at AUF og SVU har felles standpunkter i en rekke saker, spesielt angående ungdommens interesser, som de sjøl sier. Vi etterlyste bl.a. hvilke saker dette gjaldt, noe som ikke gikk fram av artikkelen.

SVU svarer i avisa si «Stormklokka» at: «Når AUF går inn for utviding av fiskerigrensa, for å fjerne moms på matvarer, for å heve lønna til læringer, for å fjerne kjønnsdiskriminering i lærebøkene, skal ikke da SVU gå sammen med AUF om dette hvis dette tjener saka?»

«Rød Ungdom vil tydeligvis ikke dette», sier SVU, og mener at

vi ikke har lært leksa fra EEC-kampen». Rød Ungdom mener at en av de viktigste leksene fra EEC-kampen er at Arbeiderpartiet og LO-toppen er fiender av det SVU kaller «de virkelige interessene for arbeidsfolk i Norge».

Ut fra dette synes vi sjølsagt at det er bra at AUF tar et par brukbare standpunkter i saker som angår folks interesser, men at det bare kan tjene til å spre illusjoner om AP/LO-toppen når en går inn på å omtale disse folkene som deler av arbeiderbevegelsen. Om en tilhører arbeiderbevegelsen bestemmes etter vår mening ikke av hva man sier, men hva en gjør.

AUF går inn for høyere lønn for læringer. Ja vel, men samtidig ledes AUF av folk som delvis innehar, delvis ormer etter posisjoner i toppen av LO som konsekvent har vært til hinder for en heving av lønna til læringene. AUF er mot moms på matvarer, men samtidig støtter de et parti som sloss som bikkjer for å øke skattetrykket på ungdommen og hele arbeiderklassen gjennom forskjellige nye triks. Tusen andre eksempler kan nevnes.

Ut fra dette mener vi at det er fullstendig på jordet å snakke om organisatorisk samling med AUF, sjøl om SVU mener at det må foregå i framtida og på marxistisk grunn. Dette sprer bare illusjoner om hva slags parti AP er og hvilken klasse de representerer.

arbeideropprør i Polen

I havnebyene Gdynia og Gdansk i Polen har det vært arbeideropprør igjen i august i år. Arbeiderne har aksjonert for høyere lønninger gjennom bl.a. gå sakte-aksjoner. Båter som har ligget i disse havnene som det vanligvis tar tre dager å losse, har nå brukt opp til ti dager. De polske myndighetene forklarer dette som at det har vært en unormal stor trafikk på havna i det siste, samtidig som at omtrent et hundre arbeidere arbeider langsommere enn andre. Polske journalister har kunnet fortelle noe annet: Det dreier seg om langt flere enn hundre som aksjonerer, militære trop-

per er satt inn i losse- og lastearbeidet, og det er slett ikke noe mer trafikk på havna enn til vanlig.

Det er ikke bare havnearbeiderne som aksjonerer. Drosjesjåførene har også hatt aksjoner mot de høye bensinprisene, de ble møtt av politiet.

Misnøyen øker i dette landet som kaller seg sosialistisk. Vi husker arbeideropprøret i 1970, nå er det nye aksjoner i gang. Arbeiderklassen finner seg ikke lenger i å bli tråkka på av det nye borgerskapet i de Øst-Europeiske landa.

Dessverre måtte en lengre artikkel fra Rød Ungdoms Kinabesøk stå over dette nummeret av RG på grunn av plassmangel. Artikkelen, som er om skolen i Kina skal vi prøve å få plass til i neste nummer.

HAR DU ABONNERT PÅ RØDE GARDE

men ennå ikke fått det i posten? De som tenget abonnement før nr. 6 i år og ennå ikke har fått det, må skrive inn til oss å si fra. P.g.a. stor pågang på abonnenter som vi sjølsagt er glade for, kan det tenkes at noen har falt ut. Husk også ved evt. adresseendring å oppgi både ny og gammel adresse.

hjernevask

»Det var dødsens stille i det store, halvmørke lokalet da det stakkars offeret blei ført fram av sine dystre, marxist-leninistiske fangevoktere. Men så skreik unge-høyre-jenta: det var et skrik preget av den dypeste angst og desperasjon. Rødehirden hadde tvunget henne ned i hjerne-vaskemaskinen. Halveis skjult i skyggene kunne man se den usympatiske partikommisæren som gnei seg i hendene...»

Mengden av hjernevaskepulver måtte justeres et par ganger før offeret fikk den rette rødglansen. Da hun omsider blei halt ut av maskinen, rettet hun blikket mot himmelen og mumlet henført: Mao! — Mao! Imens var nye ungkonservative ført fram til »behandling», — hjernevask, hypnose, tortur og død.»

Vi må nok skuffe våre venner i VG og NÅ ved å tilstå at denne hendelsen verken er tatt fra virkeligheten eller fra

Solsjenitsyns bøker. Røde Garde er tilstede på avslutningsfesten på Rød Ungdoms sommerleir på Håøya utenfor Oslo. Alle leirdeltakerne har forberedt forskjellige kulturinnslag til denne festen, og vaske-scenen var laget med utgangspunkt i den hetzen Libertas har kommet med om Rød Ungdom i Sogndal. De påstår at m-l-bevegelsen planlegger å opprette konsentrasjonsleirer og psykiatriske klinikker på Jostedalsbreen.

Sketsjen viste på en mor-

som måte hvor tåpelige disse påstandene om oss egentlig er. Andre scener viste oss at løgnene til de reaksjonære var laget for å svekke venstresida og for å dekke over Libertas egne ureine mjølpose. En kamerat fra Sogndal bandt det hele sammen ved å lese sitater fra lokalavisa, og vi som så på hadde etterpå lært en masse om den såkalte Sogndalsaka.

Dagen etter gikk diskusjonen på leiren høyt om all kulturen som hadde vært kvelden før. — »Var ikke det flaskeorkestret bra — Jo, og den Sovjetsangen — og yrkeskolesketsjen». Alle var enige om at kultur både var morsomt og lærerikt, men det folk mest var forundra over var at man kunne lage så mye bra sjøl uten å ha med utlærte og »proffe» folk.

Men dette er ikke noe som

SOMMERLEIR

Så er sommeren over, og dermed er også Rød Ungdoms sommerleirer over hele landet avviklet. Masser av ungdom har her hatt anledning til å kombinere ferien med politiske diskusjoner. Foruten å diskutere har vi drevet idrett, spilt teater, sunget, bada, spist og slappa av, og så har vi sjølsagt truffet mange gamle og nye venner.

De fleste andre politiske ungdomsorganisasjonene har også en leir hvert år å skilte med. Unge Høyre har hatt fyllegeorgie på Tromøya, mens AUF har hatt badeferie på Utøya.

ML-bevegelsen har i år arrangert over 20 sommerleirer over hele landet, fra Finnmark til Sørlandet, og deltakelsen har vært stor. Hvorfor satser Rød Ungdom så mye på dette, kan mange spørre seg.

De borgerlige partiene ønsker en passiv og sløv ungdomsmasse. De sier: »Bare sitt rolig og la oss gjøre jobben.» I virkeligheten er de redd for at ungdommen skal avsløre den råtne politikken deres. Vi i Rød Ungdom mener det motsatte: skal vi få gjennom krava våre, må vi kjempe sjøl. På leirene diskuterte vi hvordan ungdommen best skal kunne

slåss mot urett og undertrykking. Resultatet blei at vi alle lærte mye nytt, og utveksla mange nye erfaringer som vi ellers aldri ville ha lært om. Alle leirdeltakerne står derfor atskillig bedre rusta foran høstens kamper.

Vi er stort sett veldig fornøyd med de leirene vi har hatt i år og vi tror at en av hovedgrunnene til at det blei suksess var at vi greide å legge opp et interessant program. . . Her vil vi nevne eksempler fra to av de viktigste diskusjonene vi hadde på leirene:

har vært spesielt for Håøya-leiren. På de fleste Rød Ungdom-leirene har folk fått om trent det samme inntrykket. Det er utrolig hva folk kan få til! Men derfor er det også viktig at kultur ikke bare blir noe som man sysler med i fritida på en leir, men noe folk aktivt bør bruke i kampen på skolen, på arbeidsplassen og for et sted å være.

Bruk det som har blitt laga på leirene, og uansett om man har vært på leir eller ikke: Lag mye nytt utover i de lange høstkveldene! La hundre blomster blomstre i tida framover.

Og send ideer og reportasjer inn til Røde Garde. Vi skal prøve å trykke mest mulig!

RENE

SOVJET

Er et viktig emne å diskutere. NKP hevder at det er sosialisme der, men masser av eksempler de siste åra, (Tsjekkoslovakia er et av dem) har vist at dette ikke er tilfelle. Vi diskuterte dette på leiren, og kom fram til at kapitalismen har overtatt makta der. Fra å være en stolt arbeiderstat, har Sovjet blitt en imperialistisk supermakt som ikke er et hår bedre enn USA. Det er da lett å forstå at vi må reise alle folk til kamp mot begge supermaktene, både USA og Sovjet. Det er ikke nok bare å slåss mot en av dem.

JENTEKAMPEN

Er også brennaktuelt å diskutere. Kapitalistene legger ned og bygger opp nye fabrikker etter hvor det er mest profitt å få. Var du på en tekstilfabrikk i går, havner du på en oljetank i morgen. Kvinnene har det verst. De får bare jobb når kapitalistene ikke har noen andre, og de blir sparka når andre reserver melder seg.

Feministene mener at industriarbeidersken og skipsrederfrua skal slå seg sammen og slåss mot alle mennene.

Mennene er årsaken til alt det råtne i samfunnet, sier de. Vi diskuterte dette på leirene, og fant ut at dette var bare det reineste tøv. Skal arbeiderkvinnene få skikkelig jobb, abort og barnehager, må de stå sammen med sine mannlige kolleger mot både herr skipsreder og frue. På leirene blei vi derfor enige om å feie alt som heter feminisme ut av norsk kvinnebevegelse.

DET LOVER GODT FRAMOVER

Vi diskuterte også mye annet, men felles for det hele var at vi måtte sette det vi hadde diskutert ut i livet når vi kom hjem. Det er også viktig at de som ikke har vært på leir får anledning til å diskutere dette. På mange leirer blei det også samla inn penger til Røde Garde, og mange nye abonnenter blei tegna. Dette viser at folk har tatt diskusjonene alvorlig, og det varsler om økt innsats framover.

RØDE GARDE har intervjuet Marianne. Hun er 18 år og gymnasiast og var på sommerleir i år for første gang på Tromøya ved Arendal. Noe av det første hun gjorde etter leiren var å melde seg inn i Rød Ungdom.

«nå står jeg sterkere»

— Hvorfor dro du på leir?

— Jeg hadde begynt å interessere meg for politikk noen måneder før, bl.a. blei jeg veldig engasjert i kampen mot gymnaslova på skolen min. Diskusjonen gikk så fillene føyk blant kameratene mine, og da noen m-l'ere jeg kjenner fortalte om sommerleir, fikk jeg lyst til å dra for å få diskutert sakene grundigere.

— Hvordan gikk det da du kom på leiren?

— Det var mye bedre enn jeg hadde venta. Diskusjonene var lagt opp på en slik måte at det var lett å følge med for alle, sjøl om diskusjonene var grundige. Personlig lærte jeg aller mest om enhetsskolen, og jeg har allerede merka at jeg står mye sterkere når jeg diskuterer med folk på skolen min nå etter leiren. Vietnamkveld hadde vi også. Vi så film, og en representant fra PRR holdt foredrag. Jeg tror at leirene ville blitt ennå

bedre hvis det var flere slike kvelder, jeg savna f.eks. foredrag fra Rød Ungdoms Kina-reise.

— Livet på leiren ellers?

— Jeg ble spesielt overraska over hvor fint miljø det var. Alle ting fra matlaging til dotømming blei gjort på dugnad, og det var bra. De gruppene vi diskuterte i var også mye sammen i fritida, slik at ingen blei sittende for seg sjøl og sture. Alle var med på å lage kultur. Gruppa vår lagde bl.a. sang om gymnaskampen som vi framførte for hele leiren. Flere kvelder var det dans. For meg fungerte i alle fall leiren som en fin ferie i tillegg til politikken, og jeg fikk mange nye kamerater.

— Sommerleiren frister altså til gjentakelse?

— Ja, er'u gæærn. Jeg kommer nok til å dukke opp i mange år framover.

røde garde
korrespondent

folkets musikk, forum-festivalen i arendal

Folkets kultur kan være alt fra felemusikk på lokalet til en billig elektrisk gitar kobla til en gammel reiseradio. Men det kan også være en bredt anlagt festival, som strekker seg over fire dager, med godt over 1000 mennesker på hver konsert og mange gode proffer og amatører på scenen. Nærmere bestemt: **FORUM-festivalen**, som hvert år arrangeres i Arendal i midten av juli.

ÅRETS FESTIVAL

Var på mange måter bedre enn tidligere. Det ble satset mer på å aktivisere folk som var kommet for å høre på musikken. Man hadde diskusjonsgrupper i festivalcampen, hvor man tok opp emner som: kvinnesak, stoff/alkohol, revolusjon. Man hadde campavis, allmannamøte hver dag osv. I Arendal sentrum kunne hvem som helst få synge fra musikk-

paviljongen. Om kvelden var det leirbål og sang og musikk.

PÅ STEINGRUNN

Konsertene var selvfølgelig hovedattraksjonen, selv om det kollektive leirlivet hadde mye å gi. Rudolf Nilsen-programmet til Corell, Lille-Bjørn & co åpnet festivalen og var et slags motto for det hele. »I sekretariatet« fikk enorm applaus. (Untatt fra et par lokale AUF-pamper).

Lille-Bjørn overbeviste i en egen avdeling ved å synge ei veldig sterk vise om den chilenske visesangeren Victor Jara. (Han som dirigerte fangene i Santiago, etter at juntaen hadde kuttet fingrene av ham.) Ellers var det mye annet bra. Steinar Ofsdal trakterte folkemusikk-instrumenter. Det var god moderne jazz. Fred Åkerstrøm imponerte som vanlig. Siste dagen ble det andre høydepunktet. Først skaffet Knutsen & Ludvigsen lattermusklene mosjon. Siden spilte Bazar (flotte tekster om bl.a. ungdommens situasjon) og Peps Blods Band (blues på skånsk!), og begge sørget for mosjon for resten av kroppen.

NEGATIVE TING

Alt var selvsagt ikke rosenrødt. Det er særlig på to områder arrangørene har oppsummert at det må gjøres en innsats neste år. Bekjempe fylla og aktivisere folk enda mer. En annen ting er forholdet mellom proffer og amatører. Amatørene bør slippes mer fram i lyset. Forholdet proffer/publikum ble dessuten ødelagt av nokså arrogant oppførsel fra flere musikere. (Dette gjaldt også folk som ifølge de visene de synger, burde vite å oppføre seg bedre).

FOLKETS KULTUR

Dette er selvsagt ting som arrangørene bør ta alvorlig. Men disse tingene overskygger på ingen måte de positive sidene.

Ragnarock var et stjerneeksempel på en festival som fullt og helt tjente platekapitalen. Forum-festivalen har derimot fått en fin plass i kampen for folkets (ikke pengefolkets) kultur. Dette syns vi er bra og håper neste års festival fortsetter på denne riktige veien.

RG-korrespondent/Arendal.

Tanabreddens Ungdom

Samisk kultur er lite kjent blant de fleste, til tross for at den fremdeles blomstrer blant samene. Nå har vi sjansen til å oppleve den delen av denne kulturen som ikke er støvet ned på et museum eller blir solgt på utsalg til turistene. Vi tenker på plata til Dædnugadde Nuorat, eller Tanabreddens Ungdom som de heter på norsk.

De har tatt en del gamle joiker samt en del nyere samisk lyrikk, og arrangert

som en har beholdt den opprinnelige stilen. Det er også med et par tradisjonelle joiker uten noen form for akkompagnement. Det musikalske resultatet har blitt over all forventning. Melodiene er enkle, arrangementene er fine, slik at en blir gående og dem for gitarer og rytmeinstrumenter. Ved å utvikle den samiske musikken på denne måten, har de gjort den tilgjengelig for flere enn den tidligere har vært, samtidig

DÆDNUGADDE NUORAT

nyne på melodiene, selv om tekstene er på samisk. Alle visene er forresten oversatt til norsk i et hefte som følger med plata.

De tradisjonelle joikene som er med, handler om livet på vidda, med jakt, fiske, samejenter og reindrift.

De nye stykkene som er med handler mer om utsløttelsen av samenes kultur, om hvordan de er blitt fortrent fra beitemarkene sine, og om hvordan de lengter tilbake.

Det er minst to gode grunner til at du bør kjøpe denne plata. For det første er den mektig bra, og for det andre forteller den en god del om den samiske kulturen, som vi plikter å vite noe om. DÆDNUGADDE NOURAT MAI 7402.

MUSIKK VÅR

To nye musikkblader har nettopp blitt lansert, nemlig Vår Musikk og Decibel 101. Vår Musikk har sprunget ut fra kretsen rundt Mai – Samspill men er uavhengig av disse.

Grunnen til at en har funnet det nødvendig å starte et musikkpolitisk blad nå, er ifølge lederen i første nr. at en både blant musikere og andre med tilknytning til musikk begynner å se hvilken funksjon mye av den kommersielle musikken har som passiviserende og konserverende »sirkus for folket». Vi Musikk har derfor oppsummert sin redaksjonelle linje i følgende fem punkter:

1. Vi vil være styrt av musikkinteresser, ikke av profittthensyn.
2. Vi vil støtte opp om egenaktivitet.
3. Vi vil jobbe for økt offentlig støtte til levende norsk musikk.
4. Vi vil ta avstand fra profittinteressene som styrer den etablerte musikkindustrien.

5. Vi vil bryte ned den utenlandske økonomiske og musikalske dominansen i norsk musikkliv.

Decibel 101 kommer fra kretsen rundt Høvikodden kunstsenter, med blant annet Decibel Booking (som har arrangert ganske mange konserter i Oslo i det siste) og Bærum filmklubb.

Forskjellen i opprinnelse til disse to bladene viser seg klart i innholdet i avisene. Mens Vår Musikk har en bra holdning til musikk forfaller Decibel til borgerlig, reaksjonært pjatt. Eller hva skal vi si til følgende fra en artikkel om Marilyn Monroe:

»Jeg husker at jeg diskuterte Garbo med noen venner. En argumenterte med at hun var en utrolig hard og maskulin kvinne. For det andre var hun det mest feminine og myke på denne jord. Jeg kom fram til at begge hadde rett. Det var kanskje dette som gjorde henne så vidunderlig. Og dette gjelder for Monroe også. Hun er liksom det vi vil se. En engel eller en djevel på samme tid. En jomfruelig hore om du vil.»

Det samme viser seg også i to artikler om Bob Dylan, hvor Vår Musikk konkluderer med at Dylan er blitt en reaksjonær hykler, som synger pasifistiske viser samtidig med at han støtter den sionistiske bevegelsen, at han nå fungerer reaksjonært, mens Decibel snakker om å »innvilge Bob Dylan avskjed i nåde» og at han fortjener mer rettferdighet enn å bli sammenlignet med de idealene han har skrevet om i sine tidligere viser.

Dette er stort sett stilen gjennom hele første nr. av Decibel, slik at det ikke blir noe annet enn en dårlig blanding av Det Nye og Umag, et dårlig innhold pakka inn i fint papir og fine farger.

Sjøl om Vår Musikk har en del begynnersvakheter, er de absolutt av underordnet betydning, og en vil rette på dem i fremtiden. Så hvis du vil være med på å bygge opp et progressivt musikkblad, så kjøp, les og skriv til Vår Musikk, Tor Marcussen, Vogtgate 49, Oslo 4. Postgiro 223 51 58.

En prest har her i distriktet for nylig gitt drastisk prov over moralen, som sørgelig sviktet hvis abortforslaget ble lov.

En ganske alminnelig kvinne uten rang, uten statussymbol er alltid så lett å finne for han på en prekestol

Det mentes vel selvsagt dette at lovfestet fri abort betydde frister og utukt å sette på stykk'pris og akkordert bort

Men liksom lett å »glemme» eller lukke sitt øye til for de fakta man vet hører hjemme i borgerlig miljø og stil.

Når hun som var virgo intakta merker at nå er det gjort og når fruen aner et fakta drar de i stillhet bort.

Til London, til Brussel, til Berlin-Paris drar de diskret på ferie avsted Der ordnes så saken på letteste vis Diskret og rolig i stillhet og fred..

Men de er jo av edlere klasse de har makt – de har statussymbol de har konto i bank og pr. kasse og kan dra til en stor metropol.

Men det finnes rundt landet flere titusener flere av dem hvor penger aldri blir mere enn til nødtørft for hus og hjem...

Når hun som fortvilet og nedfor vil bryte sitt svangerskap, da ropes det straks fra et veltrimmet kor om mord – og menneskedrap

Mot vetoapostlenes stemme blir stormet det siste: Stopp! Fra nå av vil de selv bestemme over seg selv og sin kropp.

SELVBESTEMT ABORT NÅ!

Den store offensiven som Arbeiderpartiet nå har innleda for å omforme hele det norske skolesystemet etter oljekapitalens behov, berører ikke minst yrkesopplæringa. Røde Garde har hatt en prat med Lone Christiansen, medlem av sentralstyret i Yrkesskoleelevenes og lærlingenes interesseorganisasjon (YLI) for å høre hvordan yrkesopplæringa er trua, og hvilke konsekvenser det vil få for de som skal ha yrkesopplæring.

– Kan du først fortelle litt om hvordan yrkesopplæringa har vært til nå?

– I 30-åra var yrkesopplæringa i mange fag helt opp til 5 år. I dag er dette kutta ned til 3 år for de fleste fag. Den første tida av denne perioden foregår opplæringa stort sett på en yrkesskole, mens du er lærling ute på en arbeidsplass resten av tida. Noen ganger er dette kombinert med en lærlingskole.

Det som er viktig i denne sammenhengen, er at du hittil har fått opplæring i ett fag. Innafor det som kalles en bransje, f.eks. jern & metall finnes det mange fag som sveiser, dreier, platearbeider osv. Disse faga er ganske forskjellige sjøl om de er i samme bransje. Hittil har yrkesopplæringa vært i ett av disse fagene, slik at du virkelig kan et fag når du er ferdig med læretida.

YRKESOPP- LÆRINGA TRUES AV STATENS REFORMER

– Hv består forandringa av yrkesopplæringa?

– Det viktigste er at en nå ikke lenger vil få skikkelig opplæring i ett fag, men at undervisninga vil dreie seg om mange forskjellige fag innafor bransjen. Dessuten at mer og mer av opplæringstida vil foregå på skolen og ikke i praksis ute i arbeidslivet.

Det første året i opplæringstida vil være en allmenn innføring i bransjen. F.eks. i jern & metall finnes det 17 fag. Hvis du skal gå gjennom alt det vil du kanskje få sveisa i 30 timer, du veit såvidt åssen et fly ser ut inni, du får vite litt om støping osv., men du kan ikke noe fag fordi om du har fått en to-ukers innføring i alle disse sakene. Dermed vil du få bare 2 mot før 3 år til å sette deg

skikkelig inn i det faget du ønsker opplæring i.

– Hvilke konsekvenser vil dette nye systemet få for utdanninga og jobben seinere?

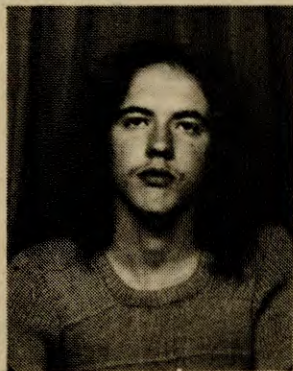
– For det første vil undervisninga bli dårligere. Det er klart at det ikke finnes noen lærer som kan undervise deg skikkelig i f.eks. 8 forskjellige fag. Dessuten vil vi sjølsagt stå mye svakere når vi kommer ut i arbeid fordi vi ikke kan noe fag skikkelig. Det legger grunnlaget for en sterk spesialisering av arbeidet samtidig som det gir bedre mulighet for arbeidsgiverne til å jonglere med oss, omskolere til nye arbeidsmåter osv., ettersom de økonomiske forholda skifter.

– Hva tror du er årsaken til at det lanseres en slik

statsbudsjettet viser: INGEN ØKNING PÅ STIPENDENE FØR 1979!

— *Raude Garde har spurd Roar Øvrebust, elev på Tingvoll, kva han synes om dette:*

— Dette er eit desperat angrep på oss elevar. Korleis heng dette i hop med DNAs kjære parole om »Lik rett til utdanning?« Her ser vi korleis »Arbeidar«-regjeringa tener monopolkapitalen. Vi veit at nettopp tida fram til 1978 er den planlagde investeringsperioden for olja. Og kor tek staten pengane frå? Jo frå oss vanlege folk — arbeidar og bondefamilier.

— *Korleis er din eigen situasjon no?*

— Sjøl no, før denne kjempenedgangen skal kome er stoda trong nok. Far min er gardbrukar. Jorda og husa er verd ca. 200 000 kr. Dette reknar staten som formue (!).

Eg har søkt om behovsprøva stipend 3 gonger, men

aldri fått. Foreldra mine har for stor formue, seier staten. I røynda vert det ei inntekt på 40–50 000 og dette skal rekke til 2 familier (søskenet mitt som skal ta over garden må og leve av det) — ialt 10 personar! Då vert det berre som ein dritt i havet, og knapt nok det.

Burtebuarstipendet er på 245 kr. i månaden. Sjøl om eg har lav husleige (130,-) strekk det ikkje til alle dei ekstra utgifta ein har når ein bur aleine.

Alle bøkene må eg kjøpa sjøl. Og pensum skifter stadig — brukte bøker vert det mindre og mindre av.

Difor må eg jobba heime på garden kvar sumar for å få meg ein utdanning.

Ein i klassen min, far hans er pensjonist, får heller ikkje behovsprøva stipend. »Formua« er på 70–80 000. I praksis er det eit lite uthus med plass til ein kalv og ein okse, pluss ein liten jordlapp.

Ein skulle tru behovsprøva stipend var til dei som trengte det.

Men vi høyrer ofte eksemplar på born til fabrikk-eigarar og doktorar som er likna til 0 i formue og 60–70 000 i inntekt, dei får behovsprøva stipend!

Eg er ikkje imot at nokon

får stipend, men reglane i dag er laga for og av rikingane, med sosialdemokratane i spissen. Vanlege gardbrukarar må nesten selge bruket sitt for å gjø ungane ei utdanning!

— *Kva kan oss gjera no?*

Situasjonen har lenge vore stygg, men no...

Det held ikkje med demonstrasjonar og ein-dagsstreikar skal vi få stipend som er til å leve av for ein vanleg gardbrukar eller arbeidar-unge. No må vi leggje opp ein lang-siktig kamp — over fleire år. Hardare aksjonar — til — t.d. ukesstreikar. Vi må og få med oss foreldra våre.

røde garde korrespondent

I år kan vi kanskje ikke kome so langt — men vi kan byrja. Eg vil oppfordre alle elevar i alle skulelag til å støtte opp om NGS og YLIs aksjonsveke 11. — 15. november.

omlegging av yrkesopplæringa nå?

— Sjøl tror jeg at olja er en viktig årsak. For det første så trengs det til oljeindustrien folk som har spesialopplæring, en opplæring som bare bedriften kan gi. Grunnlaget for den er at en må ha en allmenn yrkesutdanning slik at en lett kan bli opplært til mange forskjellige typer arbeid. Dessuten så skifter de økonomiske forholda fort nå. Foreløpig er det ei oppblomstring i jern & metallindustrien for å bygge boreplattformer, dette kan snu om noen år slik at det må

overføres folk fra denne typen industri til f.eks. oljeraffinerier. Da må folk omskoleres lett til det nye arbeidet, derfor får vi en kort allmenn innføring i forskjellige fag. Det trengs det vi kaller fleksibel arbeidskraft.

— *Hvordan mener du at kampen mot dette systemet skal føres?*

— Kampen er allerede i gang. Rørleggerne og tømmerne i Oslo har på sine årsmøter tatt opp Skjønbergutvalget og vedtatt resolusjoner mot det. Skjønbergutvalget er den statlige komiteen som har arbeidet

med dette spørsmålet og avgitt første del av sin innstilling.

Et annet viktig eksempel er den streiken som nå er blant heismontørene. Et av hovedkravene der er å forsvare faget mot utvanning. De protesterer mot at det tas inn ufaglært folk til lave lønner for å gjøre det arbeidet som ikke minst av sikkerhetsmessige grunner bare må utføres av faglærte heismontører. Kapitalistene ønsker utvanning av faget fordi de kan sette folk på lavere lønninger og fordi heismontørene vil svekkes i den

faglige kampen.

— *Hvilke planer har YLI?*

— På lang sikt tror jeg dette er vår viktigste kamp-sak. Vi har begynt å lage noe vi kaller emnebrosjyrer, og den første av disse vil ta opp yrkesopplæringa. Det vil være et skoleringshefte for å legge grunnlaget for aksjoner under parolen »Nei til rasering av fagopplæringa«. Vi hadde vellykka aksjoner på dette den 30. april over hele landet, men det vil bli en lang kamp, og vi legger også opp til aksjoner i forbindelse med at statsbudsjettet for neste år legges fram nå i høst.

røde gårde
korrespondent

LIBERTAS-LØGNENE ET FARLIG EKSPERIMENT HØGREKREFTENE

»I Sogndal opererer AKP(m-l) og Rød Ungdom med en likvideringsliste på omlag 20 personer som ekstremistene ønsker å gjøre kål på straks etter revolusjonen. De samme gruppene har også til hensikt å opprette tvangsarbeidsleir på Jostedalsbreen – forbeholdt suspekte individer som ikke innordner seg under sosialismen.» Folk som tviler på dette kan slå opp i en del numre av Sogningen, Sogns Avis – redaktør Arnesen veit å fortelle sannheten.

Marxist-leninistene i Sogndal tok dette som en dårlig spøk og valgte å overse det. Den gode herr Arnesen derimot, tok røret sitt svært alvorlig og snart var saken host justisministren – og hos Libertastalerørerne Bergens Tidende og VG. Nå skulle det jammen bli kjent for hele det norske folk hvilken virksomhet disse rabulistene på ytterste venstre fløy bedrev. Redaktør Arnesen førte an og »avslørte» like godt SUF(m-l)s statutter fra 1969 (som hadde vært offentlige siden den gang!) med å trykke dem i helhet som føljetong!

Men dette oppkoket skulle seinere vise seg å være bare en forsmak på hva Libertas hadde tenkt å foreta seg i Sogndal. Et angrep som tilsynelatende var retta mot m-l-bevegelsen, viste seg å være et dårlig forsøk på å tildekke en velorganisert aksjon retta mot hele den progressive ungdomsbevegelsen.

Det som har skjedd i Sogndal i de siste månedene kan bare karakteriseres som politisk forfølgelse.

Gunnar Jørgen Furehaug er medlem av Sentralutvalget i NGS. Kan du fortelle litt om hva som er skjedd etter »Likvideringssaka»?

– Ja, men la meg først

fortelja at Libertas/Arnesen har vore nøydd til å trekkja påstandane om likvideringslista og tvangsarbeidsleiren attende. Dette var en liten siger for dei progressive i Sogndal, men hetsen mot oss var ikkje slutt enno – meir skulle koma. Samtlige hybelbuarar i Sogndal bur privat. Det einaste hybelhuset i Sogndal er og privat. Verten her heiter Teigen. Den 1. mai i år gjekk Teigen fullstendig amok då han såg eit raudt flagg i vindaug hjå ein av leigebuarane. I fullt sinne raste han inn i hybelhuset, låste seg inn på hybelen at kameraten som ville feira 1. mai, og reiv ned flagget. Om kvelden, då hybelbuaren kom heim, låg denne overraskinga og venta på skrivebordet.

Redaktør Hans Arnesen i Sogningen/Sogns Avis.

Herr E. Ryge, 14.

Sogndal, 1/5 1974.

Hermed gies beskjed om at det ikke er ledig hybel på Hybelhuset neste skuleår.

Grunnen Flaggning på privat husvegg uten løyve-
Dekorerings av vegger på romm, les husreglene, -
Plakatverkstad,

Leif Teigen.

Som vi kan sjå var ikkje dette brevet til ein person, 2 andre hadde fått same lappen. At motivet for utkastinga var

politisk, forstår vi godt når vi ser litt nærmare på dei tre grunnane. For det første gjaldt flaggheisinga berre ein

av dei tre. For det andre er påstanden om plakaterverkstad særst tvilsom (førebuvingane til gymnaslovstreika gjekk føre seg ute på gårdsplassen). For det tredje er det ikke forbode å hengja opp plakatar på veggene dersom det ikkje vert brukt limbånd. Plakatar på veggene er ikkje nevnt i husreglane, og samtlige på hybelhuset har plakatar. Då leigebuarane skulle gå å snakke med Teigen, nekta han å uttala seg. Av tidlegare samtalar veit vi at han er under sterkt press frå dei reaksjonære i

SOGNDAL ENT FRA

Gunnar Jørgen Furehaug

bygda.

— Hva kan det skyldes at nettopp desse tre blei kasta ut?

— Dei har det til felles at dei er aktive i interessekampen på gymnaset. Den eine er mellom anna formann i basisgruppa, den same basisgruppa som hetsen først var retta mot. Slike folk passar ikkje inn i mønsteret åt Libertas. Men det er ikkje berre disse tre som er ramma. Vi veit det går lister med namn på progressive folk hjå ein del av hybelvertane. 2 medlemmar av Raud Ungdom har ein freista å kjøpa for å gje opplysningar, dei reaksjonære freista å sende rundt lister på lærarskulen der dei som ikkje var medlemmer av m-l bevegelsen, eller ikkje hadde vore med på studiesirkel skulle skriva seg på. Men lista vart — etter press frå ein samla elevmasse dregne attende.

I forrige nummer av Røde Garde vart det fortalt om ein elev som var blitt utvist frå skulen. Kan du fortelle om det?

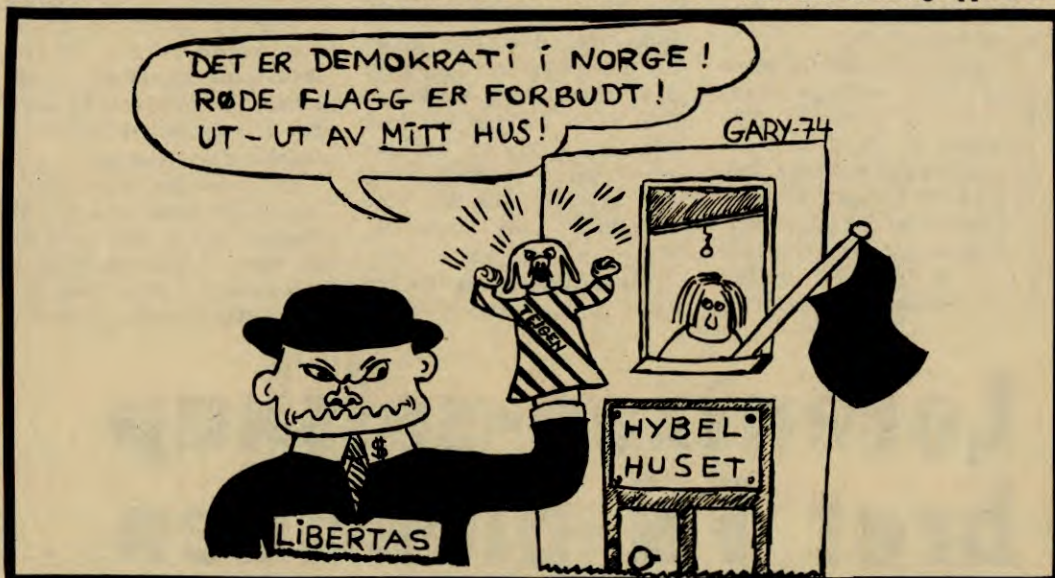
— Ja, det er også eit døme på forfylgjinga av elevaktivistar. Han stod svakt på skulen og tok sikte på å gå omatt eit år. Han hadde 2 i matte og 1 i tysk. Fransk-karakteren er interessant 3 til jul, 3 til påske og 1 i standpunkt til sommaren. Bak denne karakteren skjuler det seg tydelege politiske motiver. Han fekk då også eit brev frå rektorkollegiet i Sogn og Fjordane om at han ikkje fekk gå omatt på nokon skulane i fylket avdi han var usikkelig til å gå på skule. Ein annan elev vart og utvist med nesten same argumenta-

sjon, men vart teken inn att etter press frå foreldra. Ein tredje vart møtt med hets som »her har vi bruk for lærevillige elever — ikkje streikeleiare» og valde å slutta. Rektoren på gymnaset har forresten vore i Røde Garde før p.g.a. sitt syn på politisk ytringsfrihet på skulen.

særs sterkt der. Avstemninga på gymnaset ved siste stortingsval gav 23 % til Raud Valallianse og 20 % til SV. I tillegg er det mange ulike frontorganisasjonar der.

Hetsen mot basisgruppa til dømes, er ikkje eit lokalt påfunn. Det forsto vi da Arnesen i ein freistnad på å kriminalisere interessekampen

det som har skjedd og skjer i Sogndal kan skje andre stader. Etter som interessekampen utviler seg, etter som den progressive rørsle veks seg sterk, vil dei reaksjonære kome med stadig fleire hatske angrep. I Sogndal gjer dei det ved å forfylja aktivistane, hets mot kommunistane og ved å seie at basisgruppa er eit

Trur du desse provokasjonane har vore tilfeldige, eller er det noko som tyder på at dei har vore organisert?

— Det er ikkje berre ting som tyder på at dei er organisert, vi veit at dei er det. Listene på progressive folk, forfylgjinga av aktivistar, hetsartiklar i lokalpressa, osv. fortel godt nok at det er ein organisasjon som står bak. Dessutan har dei reaksjonære sjølv fortalt at dei no vil samla seg for å »renska opp». Det er heller ingen tilfeldighet at Sogndal vart valt ut. Interessekampen der er komen opp på eit høgt nivå, og dessutan står venstresida

serverte eit sitat frå debatten om basisgruppene heilt attende til 1969 og 1970. Arnesen har aldri fått tilsendt Elev 70 eller landsmøtereferater frå NGS, det har han fått frå sentrale Libertas-pampar! Arnesen kunne det vore skrive ein heil artikkel om — høyr berre på dette. 2 gonger presenterar han å si at NGS har hatt landsmøte på Gjøvik i 1973 hvor 59 av 60 delegatar var marxisten-leninistar!! NGS har aldri hatt noko landsmøte på Gjøvik, og sjølv om dette er tåpeleg, skal vi vera merksame på at reaksjonen er villig til å — Det er viktig å hugse at

ledd i den kommunistiske undergravingssentralen i Oslo» (Sitat Sogningen). Ved å mane fram kommunist-spøkelset prøver dei å stoppa all elevaktivitet og interessekamp. I Sogndal har folk flest forstått dette. Elevane på gymnaset og lærarskulen har stått samla mot den reaksjonære offensiven. Mange avskyresolusjoner synar dette. Også SV og styret i DNA i Sogndal har teke avstand frå hetsen mot elevrørsle. Alt dette er bra, og noko som progressive i heile Noreg må ta lærdom av. Vi kan ikkje la dei reaksjonære med Libertas i spissen få ture fram som dei vil, korkje i Sogndal eller andre stader i landet.

VIS MEG DINE

»At kongen gir avkall på personlig makt, er det vanlige i demokratiske monarkier. Det er nødvendig for at han kan bli et nasjonalt symbol som alle kan samles om.»

Dette sitatet er henta frå ei lærebok i samfunnshistorie som vert brukt på gymnasa i dag. Boka freistar etter best evne å framstille kongen som ein person som er heva over alle klasseskiljer, som berre er uavhengig og lik for alle. Dei fleste veit at kongen i dag ikkje har noko særleg formell makt, men er han difor heva over aller klasseskiljer? Eller er han ein del av klassesamfunnet han som alle andre? I denne artikkelen skal me vise at kongen slett ikkje er noko som står over klasseskilja.

Ein god start får me om me tek for oss familien hans. Ein av svigersønene til kongen er skipsreiar Erling Lorentzen. Han er ein av talsmennene for norsk imperialism. Av dei svina han har på skogen skal me ta for oss nokre.

I suveren forakt for internasjonale avtalar bryt Lorentzen rederiet FN-blokaden av Rhodesia for å sikre sine egne profittar. Dette var i 1971. (Sjå faksimile).

Seinare vart det ikkje betre. Lorentzen har store interessar i Brasil. Folgeleg må han forsvare militærdiktaturet der. I

eit intervju i Dagbladet 20. nov. 1973 kjem han med desse meir eller mindre fascistiske kraftsatsane. På spørsmålet om han framleis er tilhengar av militærregimet svarar han: »Den stabilitet som dette styret har skapt, har betydd enormt meget for den økonomiske utvikling.» Om styret i Brasil sier han: »Man må spørre seg hva som er viktigst — politisk frihet eller arbeid.» »Det har vore økonomisk», sier Lorentzen. Jau, — men for kven?

Tidsskriftet Solidaritet har dette å seie om tilhøva i

Brasil: »Militærjuntaen som nå (1964, vår anm.) kom til makta har innført et beinhardt diktatur. Alle politiske partier er oppløst, Kongressen stengt, politiske motstandere fengslet og torturert. Presidenten selv kan erklære unntakstillstand, stasjonere fremmede tropper på brasiliansk jord og utstede lover i »nødsituasjoner». Regjeringen kontrollerer direkte alle massedia, og intet krenkende kan publiserer om noen offentlig person eller utenlandsk statsoverhode. Fagforeningene er oppløst, streiker er forbudt, regjeringen fastsetter maksimumslønner og garanterer derved for »arbeidsfred» for utlendingene som på alle vis blir lokket til å investere i landet. Det er ikkje rart at Lorentzen får orden og stabilitet.

Det var den eine svigersønen. Ein annan er Johan M. Ferner. Han er disponent for eit stort Oslo-firma. Ikkje så stort som den førre, men likevel solid forankra i borger-

skapet.

No skal me gå over til kongen sine omgivelser, eller med andre ord »tenestefolka» hans. Det er to namn me skal ta utgangspunkt i, men det er nøye knytt saman med andre. Her gjeld det å halde stø kurs. Dei to er Hoffjegermeister N.T. Fearnley og Overhoffmesterinne Else Werring. Som eit utgangspunkt må ein tru at ein ikkje får slike titlar utan å vere tilknytta kongehuset.

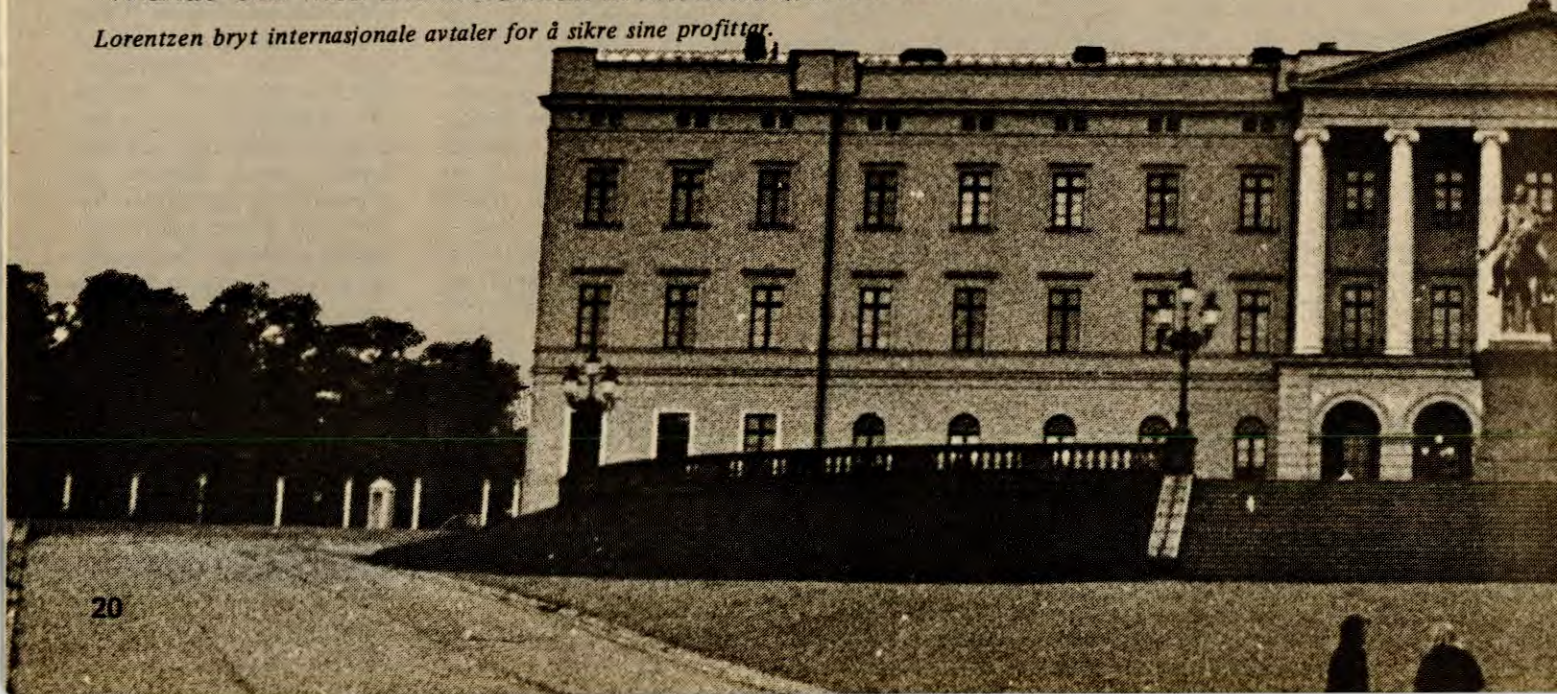
Så til Hoffjegermeisteren som i fritida er skipsreiar. Han har ein son, N.O.Y. Fearnley som er godseigar. Denne godseigaren har så ei dotter som er gift med den ikkje ukjende skipsreiar som heiter Klaveness.

Tilbake til Hoffjegermeisteren att. Han har ei dotter som var gift med ein oberst som lydde navnet Ebbe Astrup. To søner har Obersten. Den eine heiter Nils Astrup og var ein av dei største monopolkapitalistar i Noreg. Den andre oberst-

Lorentzen-selskap brøt FN-blokaden

«Mundo Gaz» med ammoniakklaster til Rhodesia gjennom naboetaten

Lorentzen bryt internasjonale avtaler for å sikre sine profittar.

VENER.....

sonen heiter Hans H. Astrup og er gift med Ragnhild Werring som er dotter av... jaudå Else Werring!! Har me høyrte det namnet før? Ja, det er jo sjølve Overhoffmeisterinna!! Og ho er gift med R.H. Werring som er skipsreiar. Dessutan er Overhoffmeisterinna dotter til Halfdan Wilhelmsen, konsul og skipsreiar.

Og midt oppe i dette er kongen som altså skal vere ubunden av klasseskiljer! Det kan ikkje vere lett!!

No skal me sjå kva denne gruppa har å seie i det norske næringslivet. Den største monopolkapitalistiske gruppa i Noreg er organisert bak Den Norske Creditbank, Andresens Bank og Storebrand forsikring. Familiane som styrer dette er i hovudsak to, Fred. Olsen på den eine sida, og, hald deg fast, på den andre sida Fearnley-Eger-Astrup-Klaveness og Wilhelmsen.

Av desse er det spesielt Nils Astrup som er verd å sjå nærare på. Til sin død var det

utan tvil han som leia det meste. Kven som gjer det i dag er ikkje heilt sikkert.

I 1967 hadde Astrup eigarinteresser i reiarlaga Fearnley & Eger og J.B. Stang. Han sat i styra i Elkem, Spigerverket, Norcem, Dyno, Orkla Gruber a/s, Ranheim papirfabrikk, Hunton Bruk og SAS. Dette er berre styreverva i dei mest sentrale monopolbedriftane. I tillegg var han ei årrekkje i representantskapa i Hydro og Andresens Bank.

Gruppa omkring Astrup står sterkt innafor shipping og dei kontrollerer Wilh. Wilhelmsens rederi, Fearnley & Eger, A.F. Klaveness, T. Klaveness, Fred. Olsen og Anders Wilhelmsen. Dette er kjerna i reiarlaga i Noreg.

I industrien kontrollerar Astrup-gruppa 5 konsern. Dei er Aker-konsernet, Elkem-Spigerverket, Kværner-konsernet, Dyno og Norcem. Desse konserna har omlag 30 000 tilsette, og det er vel 8,3 % av alle i industri. Dessutan har desse konserna mel-

lom 50 og 100 % av marknaden på dei fleste varene dei produserer.

Alle konserna har imperialistiske interesser i utlandet.

Som me har sett er det ikkje småkarar dette. Og ein må vere svært naiv om ein framleis trur at kongen står utanfor klassesamfunnet.

Myta om kongen som eit nasjonalt samlingsmerke er ikkje anna enn eit reiskap for å dekkje over klasseskiljene.

Kilder:

Røde Fane nr. 2, 1972

Røde Fane nr. 3, 1973, nummer om monopolkapitalen i Norge

Solidaritet nr. 5, 1973 (anti-imperialistisk tidsskrift)

Dagbladet 21. mai 1971

Dagbladet 20. nov. 1973

Skipsreiar, kongeleg svigersønn og imperialist med fascistiske idear viser fram interesseområda sine i Brasil.

fotokonkurranse !

Vi veit at det rundt om landet finnes en hel del fotointeresserte folk som liker å jobbe med å ta bilder, men som sjelden får brukt hobbyen sin annet enn til egen hygge. Gjennom en del bilder som vi har fått sendt til redaksjonen veit vi også at det finnes en god del dyktige folk bak fotoapparatene som burde utnytte sin interesse og sitt utstyr i folkets tjeneste. Derfor har vi i Røde Garde nå tenkt å lage en fotokonkurranse for våre fotointeresserte lesere.

Som emne for konkurransen foreslår vi at bildet eller bildene skal knytte seg til en av disse parolene som inngår i forslaget til Rød Ungdoms arbeidsprogram:

- Kjempe for et bedre ungdomsmiljø !
- Styrk fagbevegelsens kampkraft !
- Kamp mot imperialismen, for nasjonal sjølråderett og internasjonal solidaritet !
- Forsvar de demokratiske rettighetene !
- Lik lønn for likt arbeid !
- Støtt jentenes kamp for frigjøring !

Og når det står »Kjempe for et bedre ungdomsmiljø« så mener vi ikke at det

Dette bildet ble tatt på Arendalfestivalen og viser Peps innfelt i publikum.

skal være bilde av en demonstrasjon med denne parolen. Nei, vi mener at det skal knytte seg til parolen i vid betydning, at det sjølsagt må gå an å ta bilder fra livet i en ungdomsklubb eller på et gatehjørne eller fra en arbeidsplass, demonstrasjonsbilder blir ofte ikke så interessante.

Bruk fantasien! Vi håper på en god

oppslutning. Send inn bilder til redaksjonen og merk konvoluttene »Fotokonkurranse«.

Skriv navn og adresse bak på bildet. Bildene skal være i sort/hvitt og bør helst være 13 x 18 cm. Bildene blir ikke retournert Vi forbeholder oss retten til å bruke innsendte bilder mot vanlig honorar.

stopp 30-timersuka !

UTGITT AV ARBEIDERNE KOMMUNISTPARTI (MARXIST-LENINISTENE)

RØDE FANE

TIDSSKRIFT FOR
KOMMUNISTISK TEORI OG DEBATT

NR. 4/1974 : SOVJET I DAG

- O Har det vært kontrarevolusjon i Sovjet ?
- O Produksjonsforholda i Sovjet er kapitalistiske
- O Sovjet — en imperialistisk stat på linje med USA
- O Borgerskapets diktatur i Sovjet — demokratisk eller fascistisk ?

Artikler som gir deg konkrete kunnskaper — og redskap til å analysere det du leser om Sovjet sjøl.

80 sider, løssalg kr 8,- i Narvesen, Oktoberbokhandlene og andre bokhandler. Abonnement (ett år — 6 nr.) kr. 40,-

Til RØDE FANE, forlaget Oktober, boks 2066 Grunerløkka, Oslo 5

Jeg vil abonnere på RØDE FANE fra nr. /74 og betaler når jeg får første nummer.

Navn

Adresse

Postnr./sted RG

I fjor klarte elevene å stoppe 30-timersuka på de fleste skolene. Men staten har ikke gitt opp. Den er en klassestat, monopolkapitalens stat. Den investerer der profitten er størst — for tida er det olja. Skoler og sjukehus går for lut og kaldt vann. Frysing av stipendiene fram til 1979 lover ille for arbeiderfamilier.

Men det er i lærerlønningene staten kan gjøre det største innhogget. 30-timersuka vil spare staten for mange, mange millioner kroner.

Vi kan ikke godta en slik grov forverring av elevenes og lærernes arbeidsforhold. Vi må være forberedt på å kjempe hardt, for staten er klar over den store motstanden. Den innfører 30-timersuka nå for små elevgrupper, kaller det for »overgangsordninger«, forsøker seg med valgfrihet osv.

1. klassene i reformgymnasene har i år fått enten 30- eller 32-timersuke. En slik liten gruppe klarer ikke å stå imot dette aleine

aleine. Alle elever har interesse av å stoppe slike saker, for ellers vil vi plutselig oppdage at staten har fått lurt inn 30-timersuke overalt, og da er det for seint !

Statsbudsjettet kommer 7. oktober. Der vil timeordninga for neste år bli bestemt — både for de vanlige gymnasene og reformgymnasene. Vi vil reise følgende paroler :
— MINIMUM 125 timer i rammetimetall både for reformgymnasene og for det vanlige gymnasene.

— Ingen 30-timersuke for noen !

25.000 til RØDE GARDE

Som du vil se så har dette nummeret av Røde Garde 24 sider, of to farger på omslaget og midtsidene. Det betyr av vi er på god vei til å få has på mange av de økonomiske problemene vi sleit med i vår og på sommeren. Dette skyldes flere ting. For det første har salget økt og vi har verva mange nye abonnenter til bladet, dessuten har det i løpet av sommeren blitt samla inn over 8000 kroner til bladet.

Men skal vi kunne fortsette å holde bladet på 24 sider

og utvikle det teknisk og politisk trengs det mere penger. Derfor vil vi nå sette i gang en kampanje for å samle inn 25.000 kroner. Det må til for at vi skal kunne fortsette å gi ut et blad med den tekniske kvaliteten det har i dag. Derfor, kampanja er allerede i gang, 8000 er en bra start, meiv vi må ha tilsammen 25.000 før jul, så sett i gang! Send penger til RØDE GARDE, Kampfondet, boks 610, Sentrum, Oslo. Postgiro 221 80 30.

TRÆDAL, KRIGEN og «RULLE»

Forlaget OKTOBER A/S stiller med ei sterk bokliste denne høsten. Elleve bøker skal Oktober sende ut fram til jul. Det viser at den marxist-leninistiske bevegelsens forlag er i sterk vekst. Vi har hatt en prat med Jon Michelet som er daglig leder i forlaget.

-- Har dere noen bøker på høst-lista som du spesielt vil anbefale for Røde Gardes lesere?

-- Det må vel i første rekke bli Rudolf Nilsen-boka » Rulle forteller ». Her har vi samla et bredt utvalg av fortellinger, småstubber, skarpe politiske artikler og reportasjer -- alt sammen saker som ikke har vært gitt ut i bokform før.

-- Bøker om krigen og militærvesenet er i vente har vi hørt?

-- En lektor i Bergen, Terje Valen, har skrevet » De tjente på krigen ». Denne boka viser at den norske monopolkapitalen tjente grovt på 2. verdenskrig. Mens hjemmefrontledelsen beskytta pengesekkene og ikke ville slåss. For de som blir tuta ørene fulle på skolen med borgerlig krigshistorie

er dette spesielt nyttig lesning.

» Soldaten som ikkje ville teie » heter boka som vi nå gir ut om Trødalsaka. Her får vi en samla framstilling av den skumle politiken til forsvars- og DNA-ledelsen i samband med Wintex-øvelsen. Spørsmålet om hvem den norske militærmakta egentlig retter seg mot, blir drøfta.

-- Vi har hørt at det også vil komme dikt og skrifter av de marxistiske klassikerne?

-- I serien Folkets kultur kommer

to nye diktsamlinger, Johanna Schwarz' » Dagsedlar » og Sognsmåbrukeren Anders Ringstads

» Menneske og dyr i tida ». Ei novelllesamling fra Albania, » Steintrappa », er skrevet av formannen i forfatterforeninga der, Dhimiter Shuteriqi.

» Sovjetunionens Kommunistiske Partis (Bolsjevikene) historie » har lenge vært utsolgt på norsk. Svær og interessant bok! Vietnameseren Truong Chinh tar opp strategi og

Oktober

taktikk i » Folkekrigens vei -- Vietnam vil vinne ». Og » alle må ha » Mao Tsetungs » Skrifter i utvalg » som kommer i nytt opplag -- den er oppe i 9000 nå.

-- Kan du si noe om hva bøkene vil koste?

-- Det har blitt mye dyrere å lage bøker, men de vil i alle fall koste mye mindre enn det de borgerlige forlagene gir ut. En del av de større sakene vil ligge på ca. 30 kr., men ingen vil komme på over 40,-.

Som du vil se i dette nummeret av Røde Garde er en del av artiklene skrevet av korrespondenter for bladet rundt om i landet.

Det er artikler som vi har fått tilsendt eller som vi har laget i samarbeid fra det stedet det er skrevet om.

**røde garde
korrespondent**

HVA ER EN KORRESPONDENT

En korrespondent for Røde Garde skal prøve å dekke flere viktige oppgaver. Det første og viktigste er at du dekker det som skjer på hjemmeplassen din, enten ved at du skriver artikler sjøl, eller ved at du tipser oss om stoff og at vi lager artikler i samarbeid med deg. Dette gjelder sjølsagt både små og store saker, det behøver ikke dreie seg om verdensbegivenheter.

Det skal være stoff fra lokalmiljøet, fra arbeidsplassen eller skolen. For det andre er det fint hvis du har muligheter for å ta bilder sjøl som kan illustrere det du skriver.

For det tredje må du komme med kritikk av bladet og forslag til saker du synes vi bør ta opp. Kontakten med leserne er viktig for redaksjonen og korrespondenten er en viktig formidler av god og dårlig kritikk og forslag.

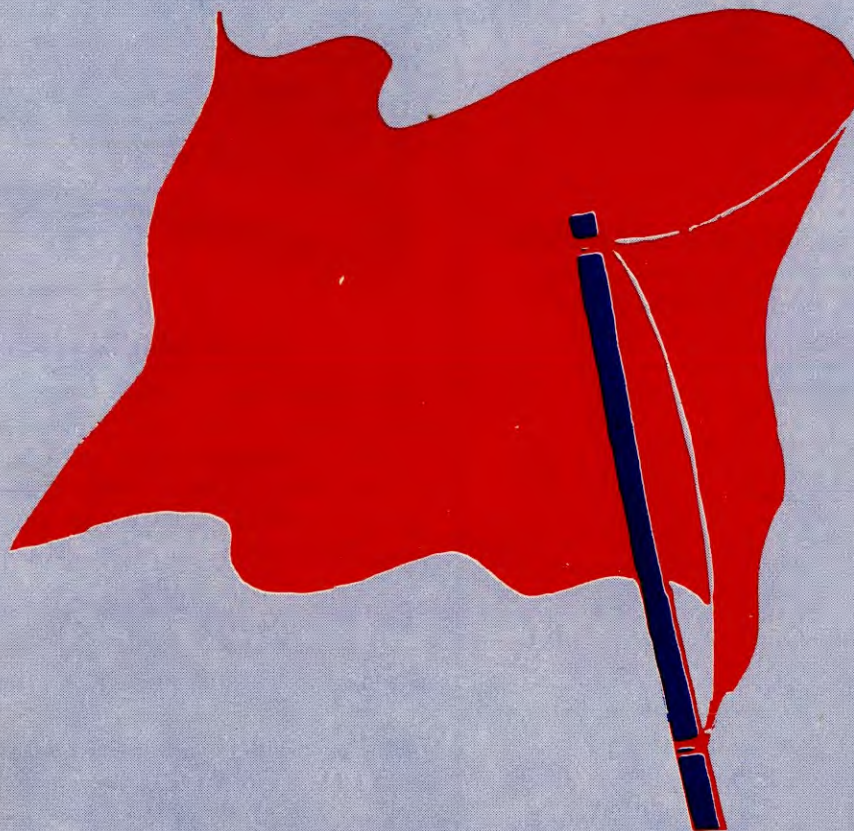
For det fjerde, behøver du sjølsagt ikke skrive bare om saker fra hjemmeplassen din, det er utmerka hvis du har tid og muligheter til å skrive om andre ting du er interessert i eller har greie på.

Vi setter sjølsagt ingen minimumsgrense for hvor mange artikler du må skrive, det viktigste er at du prøver så godt du kan å dekke de oppgavene vi har nevnt.

Redaksjonen skal prøve å lage en liten avis for dem som er korrespondenter slik at vi kan utveksle erfaringer og tips om hvordan en lager og legger opp en artikkel, et intervju osv.

Redaksjonen gleder seg til å høre fra deg, og vi håper at du skriver inn og melder deg som RG-korrespondent i dag.

FOR KR 20,- FÅR DU RØDE GARDE I POSTEN ETT ÅR

ABONNER !

Røde Garde

Avisa til RØD UNGDOM

Postboks 2046
Grünerløkka
OSLO 5

Trykt i offset
hos a/s Duplotrykk
Oslo 1974

adresse: